

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 75

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 ianuarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
38.	2	45.	7	
— Lege pentru modificarea art. 30 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994.....				
46.	2	53.	8	
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 30 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994				
★				
39.	3	46.	8	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură.....				
47.	3	54.	9	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură.....				
★				
40.	4	47.	9	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2001 pentru completarea Legii nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.....				
48.	4	55.	10	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2001 pentru completarea Legii nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne				
★				
42.	5	50.	10	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împospătarea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale.....				
50.	6	58.	11	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împospătarea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale.....				
★				
43.	6	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
— Lege pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele defectuoase				
51.	7	Decizia nr. 328 din 27 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte	11-13	
★				
— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele defectuoase				
Decizia nr. 337 din 29 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 205, 206 și 207 din Codul penal				13-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea art. 30 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 30 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 7 iulie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — Organele militare teritoriale au în compunere: centre militare județene, Centrul Militar al Municipiului București și centre militare ale sectoarelor municipiului București.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 38.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 30
din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 30 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 46.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 13 din 26 iulie 2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV.8 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 13 august 2001, cu următoarele modificări:

1. Formula introductivă va avea următorul cuprins:

„În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. IV.8 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, având în vedere prevederile art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2001 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.“

2. La articolul 1, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Îndrumarea tehnico-metodologică a serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură prevăzute la alin. (1)

se asigură de oficiile județene de cadastru, geodezie și cartografie, de direcțiile generale județene pentru agricultură și industrie alimentară și de direcțiile sanitar-veterinare județene.“

3. La articolul 2, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Serviciile comunitare pentru cadastru și agricultură îndeplinesc și alte atribuții stabilite prin lege sau însărcinări primite de la autoritățile administrației publice locale.“

4. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Consiliile locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pot înființa societăți comerciale pentru preluarea și valorificarea produselor agroalimentare de la producătorii individuali, de la exploatațiile agricole asociative și de la exploatațiile familiale. Asemenea societăți comerciale se pot înființa și prin asocierea între mai multe consilii locale.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 ianuarie 2002.

Nr. 39.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.

Nr. 47.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2001
pentru completarea Legii nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29 din 26 februarie 2001 pentru completarea Legii nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, cu următoarele modificări:

1. La articolul unic punctul 1, articolul 17 litera b¹) va avea următorul cuprins:

„b¹) organizează și desfășoară, prin structuri de informații specializate, activitatea de obținere, prelucrare, verificare, stocare și valorificare a informațiilor în domeniul misiunilor, patrimoniului și personalului ministerului, apărarea secretului de stat și de serviciu în cadrul instituției, precum și prevenirea și descoperirea infracțiunilor, identificarea factorilor de risc și amenințărilor la adresa ordinii publice;”

2. La articolul unic punctul 2, articolul 21¹ alineatele (1), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 40.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 29/2001 pentru completarea
Legii nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea
Ministerului de Interne**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2001 pentru completarea Legii nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 48.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120 din 30 iunie 2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 5 iulie 2000, cu următoarele modificări:

1. **Titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale“

2. **La articolul I, partea introductivă va avea următorul cuprins:**

„Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95 din 17 iunie 1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 286 din 22 iunie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 28/2001, se modifică și se completează după cum urmează:“

3. **La articolul I punctul 1, articolul 1 litera a) va avea următorul cuprins:**

„a) prin licitație, selecție de oferte sau negociere directă, conform legii, organizată prin regulamentul elaborat de fiecare instituție publică de apărare, ordine publică și siguranță națională și aprobat de Guvern;“

4. **La articolul II, partea introductivă va avea următorul cuprins:**

„Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 122 din 28 august 1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 29 august 1998, aprobată prin Legea nr. 50/1999, se modifică și se completează după cum urmează:“

5. **La articolul II punctul 3, articolul 20¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 20¹. — Instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională vor supune spre aprobare Guvernului regulamentul elaborat de fiecare dintre acestea privind valorificarea bunurilor prevăzute la art. 9 lit. c), în termen de 15 zile de la adoptarea legii de aprobare a prezentei ordonanțe.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și înprospătarea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și a Ordonanței Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și înprospătarea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 50.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produse defectuoase

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 87 din 29 august 2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produse defectuoase, adoptată în temeiul art. 1 lit. R pct. 3 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 1 septembrie 2000.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 43.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor
pentru pagubele generate de produsele defectuoase**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele defectuoase și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 51.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor
referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53 din 19 mai 2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 45.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri
privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea
de despăgubiri pentru daunele morale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 53.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru completarea anexei nr. 1 la Legea nr. 92/1992
pentru organizarea judecătorească**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Anexa nr. 1 — *Judecătorile, parchetele și localitățile de reședință ale acestora* — la Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La județul Constanța, după Judecătoria Mangalia se introduce „Judecătoria Cernavodă, localitatea de reședință orașul Cernavodă”.**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 46.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea anexei nr. 1
la Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea anexei nr. 1 la Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.

Nr. 54.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 66/1999 privind autorizarea Fondului Proprietății de Stat
de a acorda un sprijin financiar nerambursabil în valoare
de 50 miliarde lei Societății Comerciale „Comtim“ — S.A.
Timișoara**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66 din 19 mai 1999 privind autorizarea Fondului Proprietății de Stat de a acorda un sprijin financiar nerambursabil în valoare de 50 miliarde lei Societății Comerciale „Comtim“ — S.A. Timișoara, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 20 mai 1999.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.

Nr. 47.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/1999 privind autorizarea Fondului Proprietății de Stat de a acorda un sprijin financiar nerambursabil în valoare de 50 miliarde lei Societății Comerciale „Comtim” — S.A. Timișoara**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/1999 privind autorizarea Fondului Proprietății de Stat de a acorda un sprijin financiar nerambursabil în valoare de 50 miliarde lei Societății Comerciale „Comtim” — S.A. Timișoara și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 55.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2001 privind stingerea obligațiilor bugetare ale agenților economici din sectorul producției de apărare, din patrimoniul cărora se constituie parcuri industriale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126 din 11 octombrie 2001 privind stingerea obligațiilor bugetare ale agenților economici din sectorul producției de apărare, din patrimoniul cărora se constituie parcuri industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 19 octombrie 2001.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 50.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2001 privind stingerea obligațiilor bugetare ale agenților economici din sectorul producției de apărare, din patrimoniul cărora se constituie parcuri industriale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2001 privind stingerea obligațiilor bugetare ale agenților economici din sectorul producției de apărare, din patrimoniul cărora se constituie parcuri industriale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 58.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 328
din 27 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

impozite indirecte, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romfar Group” — S.R.L. Pitești în Dosarul nr. 994/2000/F-C al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspund Societatea Comercială „Romfar Group” — S.R.L. Pitești, prin avocat, și Direcția Generală a Finanțelor Publice și Controlului Financiar de Stat Argeș, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Societății Comerciale „Romfar Group” — S.R.L., având cuvântul, arată, referindu-se la faptul că dispozițiile legale criticate au fost abrogate, că excepția poate fi soluționată deoarece abrogarea textului criticat nu șterge efectele produse în vremea când era în vigoare. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 este un act normativ prin care s-a impus plata retroactivă a accizelor la carburanți.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor

De asemenea, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, 12 aprilie 2000, ordonanța criticată era în vigoare. De aceea consideră că admisibilitatea oricărei cereri în justiție trebuie analizată în funcție de cadrul legal existent la data formulării sale. Or, la data formulării excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 acestea erau în vigoare și erau, în opinia autorului, neconstituționale, în înțelesul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Reprezentantul Direcției Generale a Finanțelor Publice și Controlului Financiar de Stat Argeș arată că unitatea pe care o reprezintă solicită respingerea excepției pentru motivele depuse la dosar de Ministerul Finanțelor Publice.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, după data sesizării Curții Constituționale, dispozițiile criticate au fost abrogate și, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu mai pot face obiectul controlului de constituționalitate. Este o regulă de procedură, iar regulile de procedură trebuie respectate întocmai. Consideră că soluția este respingerea excepției ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2000, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romfar Group” — S.R.L. Pitești în Dosarul nr. 994/2000/F-C al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii. Se susține că prin art. 1 pct. 1 din ordonanța de urgență criticată „a fost modificat art. 14 din Ordonanța de urgență nr. 82/1997 în ceea ce privește metodologia de calcul, în sensul că «pentru carburanții auto se datorează bugetului de stat accize, stabilite în lei pe tona de produs finit». Or, în opinia autorului sesizării, „Organele de control ale Gărzii financiare au avut la bază o ordonanță neconstituțională, atunci când au stabilit că societatea noastră ar datora bugetului de stat suma de 617.369.940 lei, reprezentând accize pentru carburanții comercializați din stocul existent la 2.03.1999”.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, consideră că excepția este neîntemeiată, „deoarece Ordonanța nu a prevăzut o aplicare retroactivă” și deci nu se încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție. Potrivit opiniei instanței „calcularea accizelor în sume fixe asupra produselor aflate în stoc și pentru care s-au plătit accize potrivit legii fiscale anterioare nu înseamnă retroactivitate, ci aplicarea imediată a legii fiscale noi”. Conform opiniei instanței, întrucât „valoarea accizelor se recuperează de la consumatori prin cuprinde-

rea ei în prețul produselor, ordonanța modificatoare a accizelor nu a creat o situație mai grea comercianților de combustibili auto care aveau plătite accizele pentru cantitățile aflate în stoc, întrucât obligația plății diferenței de accize a fost stabilită la momentul livrării stocurilor inventariate [art. II alin. (3)]”.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât ordonanța criticată nu mai era în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, fiind abrogată potrivit art. 57 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 31 ianuarie 2000.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 2 martie 1999. Ordonanța criticată are următorul cuprins:

„Art. I. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 29 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, aprobată și modificată prin Legea nr. 196/1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

«Art. 14. — Pentru carburanții auto se datorează bugetului de stat accize, stabilite în lei pe tona de produs linit, prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta ordonanță de urgență.»”

La punctul 2 al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 se prevăd pozițiile 9, 10, 11 din anexa nr. 1 „Lista cuprinzând taxele speciale de consumație (accize)”, cărora li s-au fixat valorile accizelor/tonă, pentru: 9. Benzină premium, regular și normală; 10. Benzină fără plumb; 11. Motorină auto (combustibil pentru motoare Diesel).

„Art. II. (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență agenții economici importatori, precum și agenții economici care desfășoară activitate de comercializare a carburanților auto vor proceda la inventarierea stocurilor de astfel de produse.

(2) O copie de pe listele de inventariere, valorificate conform prevederilor legale în materie și certificate de conducerea agenților economici în cauză, va fi depusă în termen de două zile la organele fiscale teritoriale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea.

(3) Sumele reprezentând diferențele dintre valoarea accizelor, determinată pe baza sumelor fixe stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, și valoarea accizelor achitate fie în vamă, fie la achiziționarea de pe piața internă a carburanților auto se fac venit la bugetul de stat, momentul datorării acestora fiind data livrării stocurilor inventariate.

(4) Acestor sume convenite bugetului de stat li se aplică prevederile cap. IV «Dispoziții comune și finale» din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997, cu modificările ulterioare.»

Curtea constată că, ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, prin Ordonanța Guvernului nr. 27 din 30 ianuarie 2000 privind regimul produselor supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 31 ianuarie 2000, începând cu data de 15 februarie 2000 au fost abrogate prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul

accizelor și al altor impozite indirecte, aprobată și modificată prin Legea nr. 196/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 5 noiembrie 1998.

În consecință, având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, conform căreia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unor dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”, Curtea urmează să facă aplicarea dispozițiilor alin. (6) al aceluiași articol și să respingă, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate ridicată.

Susținerea autorului excepției că admisibilitatea acesteia trebuia analizată în funcție de cadrul legal existent la data formulării sale nu poate fi primită, având în vedere caracterul imperativ al dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și față de dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, care stabilesc că deciziile Curții Constituționale „au putere numai pentru viitor”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul prevederilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 23 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al impozitelor indirecte, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romfar Group” — S.R.L. Pitești în Dosarul nr. 994/2000/F-C al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 337 din 29 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 205, 206 și 207 din Codul penal

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205, 206 și 207 din Codul penal,

excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București în Dosarul nr. 13.602/1999 al Judecătorei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 205, 206 și 207 din Codul penal nu contravin prevederilor art. 20 și ale art. 23 alin. (8) din Constituție și nici celor ale art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate, de asemenea, în motivarea excepției. Totodată arată că nu poate fi primită susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 23 alin. (8) din Constituție, referitoare la prezumția de nevinovăție, deoarece proba verității permite inculpatului să facă dovada veridicității afirmațiilor sau informațiilor publicate în condițiile existenței unui interes legitim care astfel a fost apărat. Se invocă în final jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 272 din 20 decembrie 2000 și Decizia nr. 56 din 22 februarie 2001, prin care au fost respinse excepțiile de neconstituționalitate referitoare la aceleași dispoziții legale. Întrucât nu au fost invocate elemente noi de natură a determina o reconsiderare a acestei jurisprudențe, se solicită respingerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 august 2001, pronunțată în Dosarul nr. 13.602/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205, 206 și 207 din Codul penal**, excepții ridicate de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 205, 206 și 207 din Codul penal contravin prevederilor art. 20 și ale art. 23 alin. (8) din Constituție, ale art. 11 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât — contrar prevederilor Legii fundamentale și actelor normative internaționale menționate — instituie o prezumție de vinovăție în sarcina inculpatului. Inculpatului nu i se îngăduie să răstoarne această prezumție de vinovăție decât în cazul în care poate proba un interes legitim, a cărui apreciere este însă lăsată la liberul arbitru al instanței de judecată.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opiniile asupra excepțiilor de neconstituționalitate, apreciază că acestea sunt neîntemeiate. Se consideră că, referitor la art. 205 și 206, „din modul în care sunt redactate aceste texte nu rezultă în vreun fel că existența vreunuia din elementele constitutive ale acestor infracțiuni ar fi *ab initio* prezumată, fiind deci necesară, în considerarea prezumției de nevinovăție ce acționează în favoarea inculpatului, dove-

direa fiecăruia din aceste elemente“. În privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 din Codul penal, instanța consideră, de asemenea, că este neîntemeiată, invocându-se în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților a comunicat punctul său de vedere în sensul că prevederile art. 205, 206 și 207 din Codul penal nu contravin dispozițiilor constituționale invocate și, în consecință, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Guvernul, în punctele sale de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată sub toate aspectele. Astfel, se consideră că „dispozițiile art. 207 din Codul penal nu încalcă principiul prezumției de nevinovăție, consacrat atât în Constituție, cât și în Codul de procedură penală, deoarece în cadrul procesului acest principiu acționează, probele sunt administrate, dar în final instanța are posibilitatea acordată de lege de a considera că fapta respectivă nu constituie infracțiune, deoarece *interesul legitim* care a stat la baza săvârșirii ei înlătură pericolul social al faptei. Proba verității este prin urmare o cauză care înlătură caracterul penal al faptei prin înlăturarea trăsăturii esențiale a pericolului social al acesteia“. Totodată se consideră că nici dispozițiile art. 205 și 206 din Codul penal nu încalcă prezumția de nevinovăție consacrată de Constituție și de documentele internaționale invocate.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, prevederile din Legea fundamentală invocate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 205, 206 și 207 din Codul penal, care au următorul cuprins:

— Art. 205: „*Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice mijloace, ori prin expunerea la baijocură, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.*

Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“;

— Art. 206: *„Afirmarea ori imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.*

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“;

— Art. 207: *„Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a tăcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.“*

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate au următoarea redactare:

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“;

— Art. 23 alin. (8): *„Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.“*

Autorul excepției a mai invocat și încălcarea art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia *„Orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită, în mod legal, în cursul unui proces public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale“*, precum și a art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevede: *„Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.“*

1. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 și 206 din Codul penal, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile formulate, având în vedere următoarele considerente:

Infraacțiunile de insultă, prevăzută în art. 205, și de calomnie, prevăzută în art. 206 din Codul penal, constituie infracțiuni contra demnității, prin care sunt sancționate penal cuvintele, gesturile, precum și alte mijloace prin care se aduce atingere onoarei ori reputației unei persoane sau se afirmă în public fapte determinate, care, dacă ar fi adevărate, ar expune acea persoană la sancțiuni (penale, administrative, disciplinare) ori disprețului public.

Curtea constată că incriminarea acestor fapte nu contravine în nici un mod prezumției de nevinovăție, consacrată atât de art. 23 alin. (8) din Constituție, cât și de art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin art. 6 pct. 2. Trăsăturile esențiale ale

infracțiunii, prevăzute la art. 17 din Codul penal (pericolul social al faptei, săvârșirea cu vinovăție și legalitatea incriminării), există și în cazul celor două infracțiuni, deoarece numai săvârșirea lor cu vinovăție poate atrage răspunderea penală a făptuitorului. Calitatea de inculpat a celui chemat în judecată nu reprezintă o încălcare a prezumției de nevinovăție, ci definește, potrivit art. 23 din Codul de procedură penală, doar *„persoana împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală“*. Prin urmare, persoana chemată în judecată penală, inculpatul, nu este considerată vinovată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare. În speță, instanța de judecată este obligată, potrivit art. 62 din Codul de procedură penală, *„să lămurească cauza sub toate aspectele, pe bază de probe“*, deoarece, conform art. 66 din același cod *„Învinuitul sau inculpatul nu este obligat să probeze nevinovăția sa“*, iar *„În cazul când există probe de vinovăție [...] are dreptul să probeze lipsa lor de temeinicie“*. Prezumția de nevinovăție, consacrată prin art. 23 alin. (8) din Constituție și prin textele din tratatele internaționale, invocate de autorul excepției ca o garanție a libertății individuale, constituie unul dintre principiile fundamentale ale procesului penal.

Curtea reține, de asemenea, că dispozițiile art. 205 și 206 nu instituie „o prezumție de vinovăție“, astfel cum se susține de către autorul excepției și, prin urmare, nu derogă de la principiul constituțional invocat. În cazul acestor infracțiuni vinovăția rezultă din însăși săvârșirea faptelor prevăzute de textele de lege criticate (*res in se ibsa dolum haberi*), iar în cazurile în care vinovăția nu ar rezulta *ex re* instanța are obligația de a stabili intenția făptuitorului luând în considerare, pe baza probelor administrate în acest scop, toate circumstanțele legate de persoană, obiceiuri, timp și altele.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 din Codul penal Curtea constată că este neîntemeiată, întrucât proba verității nu constituie o cauză de înlăturare a vinovăției, respectiv a intenției de a aduce atingere onoarei unei persoane, ci o cauză specială care înlătură caracterul penal al faptelor de insultă sau de calomnie. Existența unui interes legitim justifică aprecierea faptelor menționate ca nefiind periculoase din punct de vedere social.

Curtea reține, pentru aceste considerente, că nici prin instituirea posibilității autorului de a dovedi adevărul afirmațiilor sau al imputărilor făcute și nici prin restrângerea în limitele interesului legitim a acestei posibilități art. 207 din Codul penal nu înfrânge prezumția de nevinovăție, consacrată prin art. 23 alin. (8) din Constituție, prin art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și prin art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 207 din Codul penal, respingând excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții. Astfel, prin Decizia nr. 134 din 6 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 august 2000, Curtea a statuat că art. 207 din Codul

penal nu încalcă principiul prezumției de nevinovăție consacrat de art. 23 alin. (8) din Constituție, deoarece el „nu reglementează stabilirea vinovăției în cazul infracțiunilor de insultă și de calomnie. În realitate, acest text de lege instituie posibilitatea inculpatului de a dovedi veridicitatea afirmărilor sau imputărilor făcute, aceasta constituind un caz special de înlăturare a caracterului penal al faptei, prin lipsa pericolului social, dacă fapta a fost săvârșită pentru apărarea unui interes legitim“. S-a mai reținut că „Apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor impune, în unele situații, sancționarea penală a afirmărilor și imputărilor, chiar dacă acestea se referă la fapte adevărate, dar nu au fost făcute pentru apărarea unui *«interes legitim»*«. De altfel, necesitatea sancționării rezultă din prevederile art. 30 alin. (6) din Constituție“. Prin aceeași decizie Curtea a constatat și faptul că textul art. 207 din Codul penal „este în deplină concordanță cu prevederile art. 10 pct. 2 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale“, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Considerentele și soluția adoptate prin decizia citată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Curtea observă, de asemenea, că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la „garantarea unor drepturi concrete și efective și nu teoretice și iluzorii“ nu are nici o concludență în cauză, întrucât art. 207 din Codul penal se referă la fapte determinate privitoare la o persoană, deci elemente concrete care pot fi dovedite, iar nu la învinuirea unei persoane înainte ca aceasta să fi fost dovedită potrivit cerințelor legale, în cadrul unui proces, situație la care se referă *Cazul Allenet de Ribemont contra Franței*, caz invocat de autorul excepțiilor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul prevederilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205, 206 și 207 din Codul penal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană“ — S.A. din București în Dosarul nr. 13.602/1999 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
